

gjort. Der er ubhævet afskillige Endringer, som maae ansees for fornødne ved Loven. Deri kan jeg være ganske enig, og jeg skal tilføie, at ved §§ 55 og 56, der angaae den Maade, hvorpaa Assuranceelskaberne skulle yde deres Bidrag, vil en Endring vist ogsaa være nødvendig. Den Bømpelse, der er tilfugt for Assuranceforeninger, er egentlig ingen Bømpelse. Det er en Maade, hvorpaa de kunne komme ud af det vanskelige Forhold, hvori de ellers vilde være stillede; idet deres Forpligtelse til at benytte Stempelpapir kan uindgaaes ved, at de betale en Sum eengang for alle, som dog er noget større end den Sum, der vilde fremkomme ved Anskaffelsen af Stempelmærker for hver enkelt Police. Det kan nu godt overlades til Assuranceelskaberne, hvad de ville foretrække i saa Henseende; men der er en anden Omstændighed, som kommer i Betragtning for deres Vedkommende. Ved den Resolution af 28de Marts 1858 er der givet Viborg Assuranceforening for rørlige Giendele Fritagelse for Brugen af stempelt Papir med Hensyn til Forsikringer, der tegnes i Slesvig; men saaledes som § 89 er affattet, vilde alle Policer, der udfærdiges i Kongeriget, komme til at erlægge Afgiften, og saaledes vil denne Tegning af Forsikringer i Slesvig ikke længer være mulig for det nævnte Assuranceelskab. Derfor maa § 89 have en Tilføjning om, at den Rettelse, der er givet ved denne Resolution, fremdeles bibeholdes. Jeg skal paa et senere Stadium tillade mig at stille et Endringsforslag i saa Henseende.

Drejer: Jeg er i det Hele taget enig med den ærede Landstingsmand (Rosenvorn), som først havde Ordet, og kunde maaktes have undladt at tage Ordet, hvis det ikke var saa, at jeg ved Siden af den Anerkjendelse, som jeg troer der med Rette bør ydes Lovforslaget, tillige maa udtale, at der i dette dog findes Noget, som jeg kun kan betragte med en vis Beklagelse, det nemlig, at man ikke har kunnet fra Lovforslaget holde fjernet Afskilligt, som nærmest maa betegnes som en vis Smaalighed eller ialfald som noget vel meget i det Smaa gaaende. Jeg skal ikke indlade mig paa at fremhæve Alt, hvad jeg i saa Henseende har

for Die; men jeg skal blot eksempelvis henpege paa Bestemmelsen om Erlægelse af nogle Skillinger for Ombytningen af kasseret Stempelpapir, Bestemmelsen med Hensyn til Caution og Bestemmelsen med Hensyn til Contracter om Værksleie og Entreprise. Man kommer med Hensyn til de Sidstnævnte med paa et Gebeet af en særregen Bestaffenhed, til saa smaa daglige Forhold, at man, naar Bestemmelserne med stor Strenghed skulle overholdes, nødvendigvis kommer til i høi Grad at behyrde og genere, hvorhos der vel maa lægges Mærke til, at det netop i nogle af disse Forhold, navnlig med Hensyn til disse Contracter om Værksleie og Entreprise, i Særdeleshed gaaer ud over en stor Mængde af den simple arbejdende Klasse, der umuligt kan være tilstrækkeligt ind i Stempelbestemmelserne og derfor hver Dag kan være udsat for at forbyrde sig imod Loven. Jeg indrømmer, at de fornødne Modificationer med Hensyn til det Paapegede vanskeligt kunne gjenneføres uden at gribe noget forstyrrende ind i det hele System. Jeg har derfor heller ikke for Dieblisset tænkt paa at bevirke Endringer foretagne, men jeg har dog troet, at det ikke vilde være afveien at gjøre opmærksom paa, hvorledes Sagen stiller sig for mig i saa Henseende; jeg skal dertil føie, at forsaavidt der imod mit Ansørte stilles den Forskyrrelse, en Forandring i den af mig paapegede Retning vilde gjøre i Systemet, da maa det erindres, at Systemet dog ikke i alle andre Henseender er gjenneført i Lovforslaget, idet der er gjort Undtagelse med Hensyn til Afskrift af Kirkebøger og alle Attester, der udfærdiges af Præsterne, hvilke Documenter hidtil have været stempelpflichtige. Jeg skal endnu bemærke, at jeg ikke kan tiltræde den Mening, som den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Areds (Brock) udtalte, at det ikke hidtil skulde have viist sig, at Forpligtelsen til at skrive Gjældsbreve paa 1ste Classes Papir i det Hele taget var særdeles trykkende. Jeg troer, at Erfaringen meget hyppigt har viist, at denne Bestemmelse har været overordentlig trykkende, og jeg mener, at en Forandring i saa Henseende i den Grad maa erkjendes for at være ønskelig, at Loven vistnok vilde tabe en meget væsentlig Deel af sin gode